

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona	1 pesseta trimestre
Fora	1'25 id. id.
Estranger	1'50 id. id.
Un número 10 céntims	

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ
SABATERIA-VELLA 2-1.º

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que s remetin a la Redacció, se n donará compte en lo Setmanari

Any 2.^{on}

Dissapte 29 de Juny de 1895

BIBLIOTECA PUBLICA
GIRONA

Núm. 65

SECCIÓ GENERAL

L'ASSAMBLEA D' OLOT

A l' hora que 'ls nostres llegidors rebrán aquest número de «Lo GERONÉS», estarà reunida á Olot la quarta Assamblea de delegats de la «Unió Catalanista» á l' objecte d' acordar sobre les bases ó principis generals que pogan informar lo criteri de tots los amants de la reconstitució de Catalunya en lo que respecta á obres públiques y monuments públics. D' aquesta manera, en les seves Assamblees anyals, la Unió Catalanista va desbrossant lo camí pera 'l previndre. A Manresa, va sentar les bases que poden servir pera l' organització regional de Catalunya, dintre l' Estat espanyol; á Reus, les medis més conduents pera que en tot ó en part se pogan posar en práctica, y á Balaguer, los principis qu' han d' informar la tributació de la regió catalana y aquells á quin favor se pot treballar tot seguit en benefici de la nostra terra.

Y aquest treball se fa, sense bombos y sense cap semblansa de parlamentarisme. En les Assamblees catalanistes, los delegats pera formarne part tenen començament anticipat dels principis ó bases que se someten á la seva deliberació y acort, y poden fixarshi y estudiarlos. Los que s' encarregan de sostenirne alguna, tenen de ferho per escrit, y no hi poden esmerzar més de mitja hora. Los que volen proposar alguna adició ó esmena, la formulán també per escrit y la presentan ab anticipació á la Comissió Ponent, pera que sia coneguda, y per escrit y en poch temps la defensen. Per axó ab dos ó tres dies se fa sempre tota la feyna y aquesta es més profitosa, porque tothom te conexement de l' assumpto y se pot fer cárrech facilment de les rahons que s' exposan. En resúm, se procura que 'ls acorts se prenguin ab conexement de causa, que 'l vot obehexi á la persuassió y no á la impresió del moment, y que no es malgasti 'l temps ab gales y flors retóriques. Se procura per tots ferho tant bé com se sap y com se pot. D' aquest modo, encara que 'ls resultats no s' vegin, ni s' palpin desseguida, son positius y fan la seva via poch á poch, augmentant cada die les files de la agrupació catalanista, sobre tot entre la gent de sa casa, y entre 'ls indiferents y 'ls desenganyats, quin número creix extraordinariament, que ja no esperan res dels homes ni dels sistemas qu' avuy monopolisan á Espanya la política y que 'ns han portat á l' estat de descrédit y postració en que llastimosament nos trobém.

Adherit á la «Unió» lo «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca», aquesta será la primera vegada qu' haura estat representat en dites Assamblees y es quasi segur que cap dels delegats de Gerona y de la seva Comarca, faltará á la Assamblea d' Olot.

De lo que s' fassi y de les Bases que s' acordin, n' enterarém detingudament al suscriptors de Lo GERONÉS.

Entretant, copiém á continuació lo que diu L' Olot sobre 'ls preparatius de la Assamblea.

«Diumenge passat rebém la visita de don Bonaventura Bassegoda, Secretari del Concell de la «Unió Catalanista». Com ja haviam explicat á nostres lectors, l' objecte de sa visita no era altre que ultimar los preparatius pera la celebració de la vinenta Assamblea, la quarta de las que s' haurán celebrat, que deu tenir lloch los días 29 y 30 del corrent.

Acompanyat d' una comissió del «Centre Catalanista» de nostra vila, passá 'l dilluns á visitar al digne senyor Alcalde don Ramon Torras, de qui foren rebuts ab l' exquisida amabilitat que 'l distingeix, manifestant al Sr. Bassegoda que tant com á particular tant com á autoritat, podian los senyors de la Assamblea contar ab son apoyo y simpatía. Desde 'l moment, á instancia dels visitants, posá á sa entera disposició 'l saló de las Casas Consistorials pera 'ls indicats dias, autorisant pera ferhi 'ls treballs que siguin

necessaris (que serán insignificants) pera habilitarla per l' objecte.

Seguidament passaren á visitar lo mencionat local, que fou molt del agrado, per sa capacitat, del Sr. Bassegoda, qui en sa qualitat d' arquitecte trassá en un santiament lo plan de decoració (que será modesta y seria) y de distribució. Aquesta consistirá en tres separacions ó closos. Lo primer, sobre tarima, per la Presidencia, Concell de la Unió y senyors Ponents y oradors; lo segon pels senyors Delegats y el tercer pel públich, en que se calculá que hi podrian tenir cabuda unas duas centas personas.

Per fi al vespre s' convocá, en lo «Centre Catalanista», reunió de Junta, pera tractar d' altres estréms com es de la ponencia qu' han encarregat de defensar los delegats d' Olot, dels allotjaments, servey de cotxes, tant per la línea de Sant Joan de las Abadessas com per la de Gerona, y també del dinar de despedida y germanor que es de costum en cada Assamblea despres de terminadas las tascas.

Referent á eix últim estrem, lo Sr. Bassegoda, reflectant los desitjos de sos companys, manifestá que tractantse d' una població com Olot, qual campinya tants atractius te, desijarian que eu lloch d' un banquet ab pretensions á la moderna, com s' estilan avuy pera festejar l' aconteixement més insignificant, fos una fontada, un berená al camp lo que s' organises.

La proposició fou molt ben rebuda é incontinent se nombrá una comissió de personas idóneas y peritas en aquesta materia, las quals actualment están treballant de ferm pera donar solució á aquest problema, que problema es y no senzill, per més que s' tracti d' un modest repás ab plats de la cuyna catalana, organisar un servey que de segur no baixará de 150 cuberts. Lo lloch designat es lo prat de la font Muixina.

En dita reunió, que fou numerosíssima, hi regná lo més gran entusiasme. Lo senyor Bassegoda, que despedit per numerosos socis del Centre partí en lo cotxe de las onze de la nit del propi dilluns, pogueu anar en consensut de que per part de la població d' Olot l' éxit de la Assamblea está assegurat.

Com á programa que deurá regir pera 'ls diferents actes que tindrán lloch durant aquells dias, á part de las modificacions que puguin sobrevenir y contant sempre ab la superior aprobació, s' ha acordat lo següent:

Dia 29, á las deu horas del matí, primera sessió; á las tres de la tarde, segona sessió; á las nou de la nit, en obsequi dels senyors Delegats, una música tocará sardanas en lo passeig del Firal.

Dia 30, á las set del matí, s' invitará als senyors Delegats á fer una visita al cráter de Montsacopa y á gosar, al propi temps, de la vista panorámica de la comarca olotina; á las vuyt se dirá una missa en la capella de Sant Francesch, de la propia montanya, ab lo qual se facilitará als senyors Deleyats lo compliment del precepte del dia; á las deu, tercera sessió; á las tres de la tarde, quarta sessió y clausura de la Assamblea; á sis horas del vespre, berenar ó fontada de germanor y comiat dels Delegats á font Muixina ó altre lloch apropiat, en lo qual hi podrán pendre part los partidaris de la reivindicació de Catalunya.

Dia 1.º de Juliol. Encara que en aquest dia la major part dels senyors Delegats regressarán á sas llars, s' invitará als que puguin quedar-se pera celebrar una gran vetllada de propaganda catalanista.

RESPOSTA.

«Lo Teatro Catalá», periódich que ab aquest títol se publica á Barcelona, prenent péu del nostre article «Per la llengua», fa una pila de consideracions degudes, en la seva major part, á falta de conexement dels fets que motivaren lo recurs d' alsada del «Centre», ab moltes de les quines per altre part no podém estar conformes, y acaba preguntantse y preguntantnos: ¿Existeix legalment lo Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca?

Nosaltres, que tenim obligació de saberho, podém desvanexer los duptes que sobre aquest punt mostra tenir nostre company en la premsa, y, además, podém demostrarli que 'l recurs d' alsada del Centre fou ben interposat y que sos fundadors no procediren lleugerament com suposa, sino ab la circunspecció y prudencia necessaries y, dirém més, ab lo proposit deliberat de provocar una resolució superior sobre l' us legal de la llengua catalana en tots los rams de la Administració pública.

Axí, donat lo nostre punt de mira, estém convenuts de que trevallém, tant per lo menos com «Lo Teatro Catalá» desde 'l seu, pera que sia regonegut oficialment, per-esser una llengua espanyola, l' us legal de la llengua catalana.

Respecte al primer punt, ó sia, á la existencia legal del Centre, ab poques paraules n' hi haurá prou.

Lo «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca» té sos Estatuts legalment registrats en lo Govern Civil de la Provincia y conserva en son poder un de sos exemplars, en catalá, á quin péu consta la diligencia de presentació y 'l sello del Govern Civil. Axí mateix te presentada y admesa en dita oficina la copia de la acta de la seva constitució, més l' ofici donant relació dels noms dels quins forman la seva Junta Directiva. Ab axó queda plenament justificada la existencia legal y regular del Centre, de conformitat á la lley vigent d' Asociacions.

Y, donchs, podría dir ó pensar lo periódich á que 'ns referim quin es 'l objecte ó motiu del recurs d' alsada del Centre?

Molt senzill, y ab axó entrém en la segona part de la qüestió.

Al presentar lo Centre al Govern Civil copia de la acta de la seva constitució, ho féu, cumplint la lley, enviántli trasllat exacte y al peu de la lletra de la dita acta, que va sens dir que, estant escrita en catalá, en catalá devia esser la copia y no en altre llengua, porque allavors hauria estat traducció y no copia y lo que la lley demana es copia y no traducció.

Aquest document fou retornat pel Sr. Governador Civil, dihent que no estant escrit en castellá que era l' idioma oficial, no 'l podia admetre, y que en tot cas exigia tant pera l' admissió del mateix, com pera la de tots los documents que la Societat haja de remetre al Govern Civil als efectos de la lley citada (la de Asociacions) que fossin escrits en castellá, y que essentho ab altra llengua se donarien com á no rebuts y no tindrian cap efecte legal á menos d' anar acompanyats de la seva respectiva traducció al Castellá certificada per intérprete oficial jurat.

En virtut d' aquesta providencia, lo «Centre», desitjós d' assegurar per una banda la seva existencia legal, y per altre de sostenir al mateix temps son dret de dirigir-se oficialment al Governador en llengua catalana, després de conferenciar una comissió de la Junta ab lo Governador Civil, Sr. Neda, qu' era una bellíssima persona, resolgué: primer, tornar á remetre copia de la acta, tal com es, ó sia en catalá, fentla seguir de la seva traducció en castellá, certificada per un catedrático de l' Institut habilitat pera intérprete oficial jurat, per no haverhi cap ab aquest títol á Gerona; y, segon, atenant á que la providencia del Governador Civil tenia dos parts, l' una referent al acta de constitució de la societat y l' altra als documents que en lo successiu la Societat hagués de remetreli en cumpliment de la lley d' Asociacions, protestar, al tornar á remetreli l' acta ab la traducció, de que ho feya sols per obehir y no per créures obligat á ferho, reservant-se lo dret d' acudir d' alsada, y presentar recurs d' alsada tant per lo primer extrém, com per lo segon, es á dir, tant per haver exigit traducció per intérprete de la acta presentada, com per la prevenció de que en lo successiu exigiria lo mateix en tots los documents que la societat hagués de presentar, donantlos de no ferho axís per no rebuts y resolguent que no produhirian cap efecte legal.

La copia del acta de Constitució del Centre ab la seva traducció certificada, fou admesa y registrada per les oficinas del Govern Civil, y, completament assegu-

rada ja la existencia legal del Centre, aquest presentá dintre 'l terme previngut per les disposicions vigents lo recurs d' alsada contra la providencia del Governador, en sos dos extrems: per no haver admés la copia del acta de constitució del Centre, en catalá, essentho l' original, exigint copia certificada per intérprete; y per prevenir á la Societat que la matexa exigencia tenia pera 'ls documents que en lo successiu se li haguessen de remetre, donantlos del contrari per no rebuts y manifestant no produhrien efectes legals. Aquest recurs d' alsada fou admés y cursat á la Superioritat, y aquest es lo recurs que demaném que 's resolgui, per tenirhi dret, com justificarem en nostre article «Per la Llengua».

Coneguts tots aquestos antecedents, estém convenuts de que «Lo Teatro Catalá» estaré ab nosaltres, y se persuadirá de que 'l «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca» está tant legal y regularment constituït com pot estarho qualsevolga altre societat, y, segonament, de que feu us d' un dret que la llei l' hi dona interposant recurs d' alsada contra una providencia que créu perjudica sos drets, havent complert al interposarlo ab totes les circumstancies que les disposicions vigents exigexen pera que no se pugui interrompre la seva tramitació, ni retardar la seva resolució. Ademés, y exclusivament pera evitar nous entrebanchs y per la voluntat resolta de provocar d' una vegada una resolució superior, de la quina sembla que 's fuig dexant sempre que les autoritats provincials se les compenguin com les hi sembli: redactá en castellá 'l recurs d' alsada. Per manera que no hi ha pretext, ni excusa de cap classe, pera que 'l recurs no 's resolgui. Y en tant es axis, que aquell proposit lo feren present desde 'l principi al Governador Sr. Neda, los membres de la Junta del Centre que ab ell conferenciaren.

Ara, sobre 'l fondo de la reclamació que motiva 'l recurs, ja comprendrá «Lo Teatro Catalá» que no es encara ocasió oportuna de discutirho entre nosaltres. Ja vindrá die, quan lo recurs sia resolt, que estarém á la seva disposició si axis li plau. Entretant, esperém d' ell, com de tots los altres periódichs catalans, qu' ens ajudarán á demanar lo que tenim dret á obtindre: que 's resolgui 'l recurs d' alsada que hem presentat y que segons la llei ja hauria d' estar resolt.

J. B. y S.

LA LLENGUA Á BÉLGICA.

Pera edificació dels que 'ns tenen als catalanistes per exegerats y utopistes, y fins dels catalans descasats que opinan que un poble pot permetre que se 'l despulli de la seva llengua propia, copiém de *Las Cuatre Barras* de Vilafranca del Panadés, lo següent.

Llegim en un de nostres col·legues de Barcelona:

«Mr. Shollaert (ministre del Interior y d' Instrucció pública de Bèlgica) ha decidit que en lo successiu se contestará en flamench á totes les cartes que en flamench s' escriguin al govern per les administracions públiques. Fa més de 30 anys que 'ls flamenchs reclaman aquesta mida, exigida per la declaració de la existencia d' una complerta igualtat entre 'l francés y 'l flamench, feta per la constitució, igualtat qu' en molts casos solzament existia sobre 'l paper.

Ab aquesta disposició quedarán de fet igualades á drets y preeminencias les dues llengües principals que 's parlan á Bèlgica: puix sapigut es dels nostres lectors qu' aquesta nació, baix lo punt de vista lingüístich, se divideix en dos parts principals: la *flamenca* y la *walona* ó francesa. Segons la Constitució eran iguals en drets les dues llengües; ab dues podian usarse indistintament: pero la francesa ó walona obtenia la preeminencia en tot 'l oficial. Axó portava com á consecuencia y molt frequentment, rivalitats que degeneraven en discórdies entre 'ls qui parlavan en flamench (qu' era lo preterit) y 'ls qui parlavan en francés (qu' era de fet 'l oficial).

Y com per altra part la Bèlgica pot considerarse habitada per dos pobles distints, flamenchs y walons, tenint cada un d' ells sa llengua peculiar, propia y exclusiva, pot facilmente comprendres la cara que devian posar los primers al veure sistemáticamente allunyada dels centres oficials la seva llengua, qu' era sempre posposada á la francesa.

En lo Congrès actual, si no anám equivocats, se vá pronunciar no fa gayre temps un discurs en flamench, que fou escoltat ab estranyesa, pero ab relligiós silenci, quin fet devia tenir la consecuencia de que fos admesa aquella llengua en les regions oficials.

Lo flamench es parlat per les provincies del Nort de Bèlgica: lo francés ó walon per les del Mitgdie, ó sia les més próximes á Fransa. La igualtat concedida á les dues llengües contribuirá en gran manera á la unió y fraternitat entre totes les provincies belgues.»

EXTRANGER

Les festes de Kiel s' han celebrat ab tota la ostentació que desitjava lo jove emperador d' Alemanyia; pero haurán tingut per ell una nota trista, puix tant Russia com Fransa han escullit la seva celebració pera posar més y més de manifest la seva inteligencia. Als datos que donavam en la nostra crónica anterior sobre aquest epunt, s' hi ha d' afegir la visita oficial feta per 'l almirall rus ab sos subalterns al barco almirall francés en lo moment en que Guillém II visitava lo barco almirall inglés. S' hi repartiren ab profusió rams y flors y esclataren franétichs viscas á Fransa y á Russia.

Ab aquest motiu un important periódich italiá, assegura que 'l tractat d' aliáncia franch-russa que no havia volgut firmar may lo Czar difunt, l' ha firmat lo nou emperador, essent son objecte la aliáncia defensiva entre les dues nacions pera 'l cas d' esser agredides una ó altre: lo compromís de Fransa d' apoyar la política oriental de Russia, y 'l d' aquesta los interessos colonials de Fransa.

Tot axó demostra que encara que á son dir totes les grans nacions treballan pera manteuir la pau d' Europa, se preparan tant com poden pera mossegarse fort lo dia que convinga: per manera que es una pau que s' aguanta sempre ab agulles.

A l' última de les esmentades nacions s' ha celebrat ab gran pompa y prenenthi de fet part lo poble francés, l' aniversari de la mort violenta de Mr. Carnot, president qu' era de la República francesa. Los testimonis d' afecte que ab aquest motiu han rebut la viuda y los fills del finat son innombrables y procedents de totes les entitats y classes socials de de la nació.

ESpanya

De Cuba, aquesta setmana, res digne de particular mención. S' han embarcat á la península la major part dels reforos de tropes qu' allí s' envian y 'l ministre de marina ha assegurat que tant los barcos que s' construhexen, com los que s' compran per enviarhi, están disposats dintre de poch. Axis sia; y que no tingan averies en la travessia com ha succehit ab un dels que últimament han marxat y ab altra dels qu' hem enviat á representar-nos á Kiel.

En los nostres cossos colegisladors hem tingut espectacle. En lo Senat l' han donat los avis de la patria, perque á un senador li va donar la gana de fer contar lo número de presents pera saber si n' hi havia prous pera votar lleys. Está clar, los pobres Srs. varen haver d' anarhi, si us plau per fors en comptes d' anar á passejar ó á dormir, y d' aquí lo seu enfado jahont s' es vist contar lo número pera votar lleys? No passen aquestes, quasi totes, ab lo vot d' un parell de dotzenes? Lo cert es que s' varen incomodar y que no varen poder pasar per menos que demostrar ruidosamente lo seu desagrado al senador en qüestió. En lo Congrès la cosa va esser més seria, lo Sr. Comte de la Corzana y 'l Sr. Romero Robledo se 'n digueren de totes, ab gran contentament del públich, diputats y tot, y á última hora també se va ofendre lo Marqués de la Vega d' Armijo. Resultats de que s' enviaren padrins, que la cosa ab aquest últim ja s' ha arreglat pacíficament, y está pendent encara entre 'ls dos primers. Ja hi ha qu' assegura que per lo succehit En Romero Robledo dexará de ser ministre. Nos sembla que les nesples encara no son madures.

Per lo demés, lo Congrès ja ha acabat la feyna, havent votat tot lo que al Govent li ha covingut, inclus dexant á la seva lo de les relacions comercials ab les Antilles. Lo mateix succehirá y haurá succehit ja en lo Senat á n' aquestes hores, y 'l Govern ab los pressuposits aprobats enviará á diputats y senadors tot seguit á casa y s' donarán 'l gust de viure liberalment tant com puguin sense Corts.

CATALUNYA

Mentres les Corts com hem dit s' afanyavan á autorisar al Govern pera que obrés á son albir en una pila d' assumptos de gran trascendencia pera 'l pahis y pera la producció nacional; los agricultors de Catalunya tenien lo mal gust de celebrar *meetings* á Vilafranca del Panadés y al Vendrell, pera ferli entendre que estan arruïnats y que seria hora de que mirés una mica per ells. En un altre s' han acordat conclusions encertadas que molt podrian contribuir d' aplicar-se, á millorar la trista situació de la agricultura. Desgraciadament tot fa creure que no 'n traurán cap resultat.

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT. — (Sessió de 2.ª convocatoria del die 26 de Juny). Presidida per 'l Alcalde y ab asistencia de nou regidors, fou llegida, aprobada y firmada la acta de la sessió antecedent, salvant son vot los Srs. Puig y Llapart.

Se prengueren los següents acorts:

Aprobar varis comptes de import total 1310'19 pessetes.

Id. la conducta de l' Alcalde que distribuí 5 pessetes á cada sargento y una á cada soldat, dels que sortiren d' aquesta ciutat pera Cuba.

Gratificar ab 100 pessetes á la banda del regiment de Guipúzcoa per sos serveys durant lo passat Corpus.

Adquirir 25 exemplars del número únich dedicat als orfens del *Reina Regente*.

Tornar lo diposit al Arrendatari dels consums.

Aprobar lo dictámen de la comissió nombrada pera examinar lo compte presentat del import dels trajos dels gegants, havent de retornar en consecuencia lo perceptor del compte la quantitat de 400 pessetes 22 céntims.

Y se nombraren los regidors sindichs para intervenir en l' aforo qu' ha de practicar 'l Arrendatari dels consums.

Al acabar la sessió 'l Sr. Ciurana féu un resúm de lo fet per l' Ajuntament desde que ell es regidor, manifestant que 'l deute de la Corporació ha disminuït en 46.356'26 pessetes.

Dimars en lo tren de la tarde arrivá á Gerona D. Lluis M. de Llauder, jefe dels catlins de Catalunya, al qui esperavan en la estació los més significats de sos correligionaris de nostre ciutat,

que l' acompanyaren á la fonda d' Italiá, ahont posa. L' endemá tingué lloch una reunió general del partit, ab asistencia del Sr. Llauder, en lo Circul Tradicionalista y á la tarde un dinar en obsequi de dit senyor. Encara que *El Baluarte* indiqui que la seva vinguda obeeix al perfeccionament de la organizació del partit carlista en la nostre provincia, lo públich, en general, creu que 's presentan á certes componendes. Lo temps dirá qui tinga rahó.

Segons noticies, que tenim per verídiques, los Srs. Calero Diaz, Viada y Molons, empleats de les oficines d' Hisenda que le-cédulas en la nostra provincia, després d' haver examinat un any als Ajuntaments tot 'l import dels recárrechs municipals, están en descubert d' una pila de mils pessetes, al tractar de examinar any següent se trobaren ab que no se 'ls hi exhibien tots los documents necessaris. En sa consecuencia, suspengueren la inspecció, axecantne acta, y 'n donaren conxement al Sr. Delegat de Hisenda. Aquest, en vista de la resultancia del expedient, donó la inspecció per conclusa, y ha remés á la Superioritat pera la seva resolució tot lo actuat, ab un extens informe en lo quin se proposa la rescisio del contracte ab perdua del diposit per l' Arrendatari.

Ja recordarán los nostres lectors que nosaltres haviam demanat una pila de vegades aquesta inspecció, ab la seguretat de que feta com s' havia de fer, nos havia de donar la rahó en lo que deyan de la conducta qu' observava la Arrendatari.

Ara falta solament que 'ls diputats y senadors que s' han interessat á favor dels contribuyents acabin la seva tasca, pera que no resulti lo que algú fa correr; que la Arrendatari te influencia suficient pera fer dexar cesant al Delegat de Hisenda y als empleats d' aquella oficina qu' han practicat la inspecció, y pera continuar campant per sos respectes.

Lo Congrès, en una de les seves últimes sessions rebutjá per setze vots de majoria una proposició en que s' demanava l' abolició dels drets que paga l' esportació del suro en panna. No haguera faltar res més pera acabar d' arruinar á la industria tapera, que tant representa en la nostre provincia y quina vida es al present tant dificultosa. Fem constar ab gust, perque no succehirá gayre sovint, que en aquesta ocasió la gran majoria dels diputats de Catalunya que son encara á Madrit s' han portat com demanavan los interessos del pahis.

La falta de temps nos privá en lo número passat de donar compte de la missa nova que va cantar lo die de la festa del Sagrat Cor de Jesús, nostre benvolgut consoci D. Joseph Pou y Batlle. La digué en l' altar de Nostra Sra. del Roser, del Mercadal, profusament iluminat com tot lo restant del altar major, ab asistencia de la seva mare y germana y altres individus de la seva familia, qu' ocupavan lloch preferent en lo presbiteri, y de gran número de fidels que corresponent á la seva invitació volgueren acompanyarlo en acte tant solemne y acudiren acabada la missa á besar les mans al nou sacerdot. Lo sermó, com indicarem ja en lo número anterior, lo digué en nostra llengua lo canonge penitencier y Rector del Seminari D. Antoni M.ª Oms, versant lo tema sobre la obligació del sacerdot de lluytar sens treva en tots los temps y particularment en los nostres, pera 'l regnat de Jesucrist y les qualitats que deu reunir com á soldat de la milicia del Senyor. En lo desenrotlló d' aquest tema mostrá 'l orador aquella claretat y precisió que se pot dir son propies de tots los seus sermons, sens qu' aquest rigorisme lògich li servexi d' obstacle pera alcansar ahont es convenient les cimes de la eloquencia; condicions que han merescut al canonge Oms la fama ben merecudada d' esser un de nostres mellors oradors sagrats. No haviam tingut may la satisfacció de sentirlo predicar en catalá, pero podém ben assegurar que semblava qu' hi hagués predicat tota la vida, essent son llenguatge just y castís, axis com també adequat á la elevació del tema. La missa que fou á tota orquesta, s' acabá tocades ja les dotze del die.

Repetim á Mossén Pou y á tota la seva familia la nostra enhorabona, y la doném també de totes veres al canonge D. Antoni M.ª Oms per son sermó catalá, esperant nos donará ocasió de sentirhi d' altres. Tant de bó lo seu exemple animi als demés, pera bé y profit de tothom.

No acabarem sense fer mención de les papeletes de convit, elegantment impreses, també en nostre llengua, en les quines s' hi veuhen les armes de Catalunya ab lo capell del drach alat—qu' usaren alguns reys d' Aragó—y en mitj d' elles lo nom de Jesús, surmontat tot per un Creu, magnífica divisa pera un sacerdot tant amant de la terra catalana con lo Rnt. D. Joseph Pou y Batlle.

Accedint á la sollicitat per molts patrons y armadors de la vila de Blanes, s' ha manat de R. O. que dita vila quedi incorporada al districte marítim de Mataró.

Nos escriuhen de Sant Cristofol les Fonts, que fa alguns dies se troba per allí un enginyer, ab lo corresponent acompanyament, pera fer los estudis d' una carretera. Pero es lo cas que pera cumplir son comés se creu ab dret de ficarse per tot sense demanar permís als respectius duenyos, y que ab lo trepitj y traballs de tanta gent s' han causat perjudicis en los sembrats, algun de relativa consideració atesa la poca vianda dels propietaris; responen á ses queixes, que 'l cárrech que desempenya l' autorisa pera ferho, y que si tenen res que dir, acudin demanant indemnización. D' esser los fets en sa totalitat exactes, cridém l' atenció de qui correspón pera que hi posi remey, y de totes maneres pera que 's fixi en lo que 'ns escriuhen més que més quan lo mateix, aumentat encara, se diu ha ocorregut á Santa Pan.

Han marxat á Olot, pera pendre part en l' Assamblea Catalanista, los delegats de Gerona y los de la seva Comarca, Srs. Saquer, Botet, Prim y Ramió, no haguetho pogut verificar lo Sr. Franquesa per estar encara convalescent de la grave enfermedad qu' ha suferit.

Aproposit de dita Assamblea transcribim de *La Renaixensa* los dos noticies següents.

«En la Assamblea de la «Unió Catalanista» que, com ja digüerem, se celebrará á Olot los dias 29 y 30 del corrent se discutirá lo tema: «Obras públicas segons los principis regionalistas». Defenserá la totalitat del projecte de Bases lo senyor Romani y Puigdemolas, haventse encaregat la defensa de las Bases en particular als senyors Domenech y Montaner, Auléstia y Pijoan, Gallissá, Durán y Ventosa, Verdaguier y Callís, Tobella y d' Argilla, Botet y Sisó, Sans y Guitart, Puig y Cadafalch, Maspons y Labrés, Esquena y Mas, Ramon y Vidalés, Rivera y Cuédrench y altres distingits catalanistas.»

«Un dels dias en que 's reunirá á Olot la Assamblea de la

«Unió Catalanista» s'ensarà una missa en sufragi de l'ànima del malaguanay pintor i catalanista olotí Joaquim Vayreda, costejada per alguns delegats de diverses comarques i com a tribut a la bona memòria del artista, i a la vila d' Olot que l' comptava entre sos fills predilectes. La missa se dirà probablement en la Mare de Deu del Turó de la que era obrer lo difunt, i a ella s'invitarà a la família, amichs i als delegats de la «Unió» que tingan á bé assistir-hi.

Finalment, també l' nostre Centre s' prepara pera obsequiar als delegats forasters que s' vullguin deturar a Girona a la tornada d' Olot.

—Lo dimecres celebrá lo nostre Ajuntament la última de les seves sessions. Lo dilluns al demati pendrà possessió lo nou, segons disposa la llei. Es de desitjar que aquest posi una mica més d'atenció en la administració económica municipal, y axis ha esperem d' ell; puix no obstant de lo dit per l' Alcalde en la sessió esmentada, no creyem que l' publich tinga gran cosa qu' agrahir a la administració que fineix, baix lo punt de vista a que 'ns hem referit.

—Hem tingut lo gust de saludar á D. Joseph Gudias y altre comissionat per lo lltm. Sor Bisbe de Vich, qu' han anat a Empúries para recullir objectes ab destí a aquell Museu episcopal. Terminat es que hi han fet bona collida.

—Demá la societat «Las Odoliscas» celebrará una funció en la que s' representarán les obres: *Las carabassas de Monroig y Bolié...* Vinga. Acabada la funció s' obsequiará a les senyoretas a un ball a orquesta.

—J. LLINÁS Y C.ª—BANQUERS.—Ciudadans, 16.—Compran ab benefici cupons d' Exterior, Cubas y altres. Compran l' venen valors al comptat. Reben ordres de Borsa. Obren comptes corrents ab interés.

—CASA D' ESTALVIS DE GERONA.—Ciudadans 16, y Llebre, 2.—Imposicions al 5 per 100 desde 10 pessetes.—Id. al 350 per 100 desde 1 pesseta.—S' admeten los dilluns, dijous y dissabtes de 9 a 1 y 'ls diumenges de 10 a 12.

Pera les devolucions los matexos dies y hores.—Se proporcionan gratis prospectes pera 'ls altres details.

—UNIO AGRICOLA, INDUSTRIAL Y COMERCIAL.—Emissió de 20.000 accions de 125 pessetes una. En les oficinas de la casa de banca J. Llinás y Companyia, queda oberta durant les hores de despatx que la mateixa té establertes, la suscripció a les expressades Accions, y se proporcionan los prospectes y demés noticias que s' necessin.

SECCIÓ LITERARIA

LO CAMP DELS POBRES

Historieta de Pascua granada.

En aquella temporada que 'l bo de D. Pere del Arol tenia a casa seva dos ó tres vespres cada setmana las reunions de família, que tant se 'n va parlar i tant varen donar que dir donch fins á Barcelona, ahont malas voluntats qu' ell no s' mereixia li feren tant bell capsal que va ser confinat y tot; cada cos gran havia de contar lo dia que li tocava una historia ó altra. Valdament s' empesqués allí mateix una gotilla ben grossa, si l' assenyatallat aquell dia fos del art de la cassera. Ell prou havia de dir.—Una vegada...—y embolica que fa fort. Quan s' esqueya un *curt de genit*, los embuts y estoques y caragoladas al mocador de mocar feyan lo gasto y pla que li perdonavan; qu' entre mitx d' un esclafit de riallas podria estar content, si no més D. Pere, ab aquell to de catodrástich, li deya: Aném, á n' aquest que li porten un got d' ayga ab sucre, que 'l magí se li ha quedat aixut.—Una altre las enjegaba sense engaitar; y xerra que xerrarás, deixantlasi caure que feyan una mà de blanch, com si tot-hom ombregués ab rodas de molí. Llavors ab ceremoniós cuidado, porque no fes perdre la lliçó al predicador, D. Pere, passant pel bell mitx del rotllo, anava ab los brassos tots estrats endavant á obrir de pal á pal las grans portas de la sala, deixant anar á mitja veu, que no més ho sentís tot-hom:—Calieu... calleu... pst... obrim un xich, que aquestas no podrián passar!...

Y donchs una vetllada s' hi esqueya un vell masover de casa Arol á Colisacabra. Un masover d' aquells que més de quatre propietaris d' avuy no li arribarian á l' armilla, á aquella armilla que semblava un aparador de mitjas pessetas; ab tanta botonada d' argent com n' hi penjava; mostra ben innocent de que al cantarano de casa seva n' hi debían jaure forses de las de perruca.

Algú va comensar qu' en Silvestre n' contés alguna: que, ja li tenian, havia de pagar l' escot. Ja ho crech que 'n fou tothom de parer; may fes si no per estalviar-se cadascú una passada. No més á n' ell li venia un xich á remá dientnos tot rient, per defensarse, que no tenia prou lletra menuda per enrahonar davant d' un públich com aquella sala.

—Bé, *catja*, li va dir lo senyor de la casa, ja os ajudaré á sortir de la fanguera. Vos que sou nat á La Taupa y ho de-beu saber, contéunos no més per que d' un tros d' aquella flaca n' han de dir lo *Camp dels pobres*.

—Es ben cert, senyor, que jo hi vaig neixer, essentne llavors masover lo meu pare que Deu lo perdó, y ben bé que la sé l' historia d' aquell tros de terra, porque á n' ell li havia sentida contar més de quatre vegadas.

Y ab tota la seva seuzilleza, y ab molt mellor estil que 'l que poch donarli, l' home digué aixís:

—Heu que, per temps, la casa de La Taupa era un dels patrimoniós més famosos que s' contavan á Colisacabra. Jo encara tinch esment d' haver vist á la cambra que n' deyan *dels pobres* la portalada de l' arcoba tota musicada de dauradures, com també hi he assolit una gran porxada ab unas arxades y pilastres de pedra, plenas de figuras y de ramatjes estranyes. D' aquell casal tant bonich la ventada de las gue-rres no n' va deixar pedra sobre pedra, y, si val á dirho, jo crech que de la casa dels masovers d' avuy, la miseria se 'n ha fet las galtes.

Donchs diuen si hi havia hagut á La Taupa una mestres-tuda molt santa, molt rica, y molt avispada, que havia quedat ab no més un fill, que conteu sise l' estimaria com á un fill, per amor de l' ensenyansa del noy, y en sent á la primavera se 'n venían allí dalt, que diu que ho tenian á l' rangó, ab uns passeigs y jardins que 'ls hi venían á veure per gosarne, y per alabarlosi molts nobles parents seus des de les quatre parts de Catalunya. Ella no escatimaba sa-ta de cap mena per conseguir que 'l senyoret fos un bonich de la caritat y dels pobres. Y, además de las seves lliçons y dels seus exemples de cada dia, se feya contar en aquesta virtuosa tasca per un senyor mestre que era d' ella. Aixís ell anava creixent y creixien en lo cor de las ben fudadas esperansas en la personalitat del seu fill, que s' anava dibuixant y posant de relleu com

més s' anava obrint son cor als bons sentiments y 'l seu seny á las sabias reglas dels estudis.

Tindría aqueix senyoret per aquí de uns onze ó dotze anys, quan un dia al istiu, avans del segar, se passejava ab son senyor mestre prenent la fresca de la tarde pels vols d' un quintar que 'l blat hi rossejava, gronxantse com sol ferho cap al tart ab las marinadas, doblantse d' assí y d' allá las carregadas espigas com un estany de bellugadissas ayguas d' or. Algun que altre galleret debía gronxar sa flor vermella per las voras d' aqueills camps, y 'l xicot, sentint aquella boniquesa de la terra, saltava y corria, deixant una flor pera cullirne un' altra, y passant la mà per sobre las flonjas espigas. Y aquellas ufanasas panotjas de blat lo temptavan, y tot plegat s' ajup y torna á adrearse, alsant ab una mà tota una mata, un ram de daurats grans de xeixa voltats de primas arestas; gronxantlo en l' aire, mirántsel y rihent ab un goig infantivol; y s' arranca á corre al mateix temps, fugint á n' al senyor mestre, tement y endevinant que li reptaria la feta com una acció dolenta, y li faria deixar estar la presa en lo mateix camp d' ahont l' havia arrancada. Corre que correrás lo xicot, mes corria cap á casa seva; y ab lo seu entusiasme y la seva ignocencia se presentá á la seva mare ab lo cos del delicté á las mans. Poch se li escapá á la senyora de La Taupa la petita revolució que feya anar ab febre 'ls polsos de son fill. Aquest, sense res al cap, esbullats los cabells, vermell com una cirera, los ulls clavats als ulls interrogants de la seva mare y enarbolant lo seu manat de espigas, restá plantat y mut al davant d' ella. Cabalment lo lloch ahont sobtá sos pasos era á la vora del portal de la capella de la casa, que la senyora anava á entrarhi, á disposar l' altar com cada tarde per dirhi 'l rosari ab tota la gent del seu servey. Y 'l senyoret aturat per la mirada de sa mare, s' entrebancá la vista ab la figura severa d' un gran Sant-Crist que s' cregué que desde 'l fons obscur de son altar s' el mirava també ab ayre de renyarli; y, sense dir un mot, sense moure un peu, abaixá 'l bras; las espigas caygueren á terra, y li rossolaren cara avall duas llágrimas com dos ciurons. La senyora no més li preguntá:

—¿C' ahont t' has pres aquestas espigas?

—Del quintar de la Soleya—feu ell ab prou feynas.

—¿Hont ets deixat al senyor mestre?

—Callá 'l noy, mes en aquest punt lo senyor mestre entrava á l' estancia, aixugantse 'l front, y no podent bufar de cansat.

—Cull las espigas y pórtalas. Déixalas aquí á la catifa del peu del altar, y quan haurém dit lo rosari, ja 'n parlarem.

Y s' digué 'l rosari com cada dia, davant d' aquell Sant-Crist y de la Verge dels Dolors; sols que 'l senyoret casi no pogué dir alt cap Ave-Maria; casi sempre amagantse la cara ab las mans; y que tots aquells masovers de la casa varen veure ab extranyesa un grapat d' espigas posadas á terra al peu del altar.

Quan fou resat lo rosari, y la senyora hagué acabat sas oracions particulars, ella y 'l senyoret y 'l senyor mestre eixiren á la sala y s' assentaren tots tres en uns grans sillons que diu que hi havia; y la senyora va dir aixís:

—¿Sabs lo que has fet, fill meu, aquesta tarde emportant ten las espigas de aquell camp? ¿Quina vergonya que 'm fa 'l dirho! Has robat un pa de la casa d' un pobre. La primera penitencia que t' toca es demanarli perdó y restituhirli. Demá de bon demati en Ramón durá á la Soleya, acompanyat del senyor mestre y de tu, mitja cuartera de xeixa, y tu li demanarás perdó de la teva falta, devant de tots.

Aquí 'l xicot va aixecar la vista á la seva mare, com aquell que diu:—¿Vol dir que n' hi ha per tant?—Y la senyora, entenentlo, digué:

—Encara no t' castigaré com ho feren á un home que passant prop d' una vinya va pendre un rahim. ¿Sabs quina li va dar l' alcalde del seu poble quan lo va sentenciar? Donchs li va manar que eixint de missa major se quedés á la porta de l' iglesia, y maná á tots los vehins que cad' un que anés sortint de la missa li arranqués un cabell del cap. A n' ell també li semblava grossa la penitencia, y l' alcalde li digué que, en substancia, cad' un no més li havia de arrancar un cabell, com ell havia arrancat no més un rahim. Pero que li calia apendre que, aixís com ab un cabell cada persona potser que li deixarian mitx cap pelat, també una vinya s' quedaria ben aviat veremada si cad' un que hi passa á la vora n' fes corré un rahim tant solament. Y, tornant á las espigas, tu encara no sabs de quin dany podrias ser causa ab un furt que sembla tant petit. Aqueix grapat de gra que te n' has dut, lirát per la mà del pagés sobre la terra, podria fer sortir una pila de blat, ab moltas espigas á cada mata, y una munió de grans á cada espiga. L' any vinent, multiplicantse de la mateixa manera, aqueix blat tal vegada cubriria ja mitx camp, y, ab pocas vegadas de passar per la terra, tots los graners d' aquesta casa no l' podrián encabir. Y tu mateix, fill meu, veurás la prova. En un cap d' aquets jardins nostres, quan vinga 'l seu temps, faré fangar un tros de terra pera sembrarhi aquets mateixos grans de xeixa; y ho repetirém cad' any, fins y á tant que aqueix nou camp tinga una quartera de cabuda. Y ja des d' avuy te mano que tot lo fruyt que done servesca, ara y sempre més, per repartirlo als pobres d' aquesta comarca.

Lo manament de la senyora fou cumplert. Y ab ben pocas cullitas arribá á tenir la quartera de sembradura aquell camp tant ben anomenat *dels pobres*.

Mes la roda del temps, que no s' aturava alashoras, ni s' atura may, del senyoret ne feu un home, y de la senyora un recort que feya venir las llágrimas als ulls á tota la bona gent de la rodalia. L' amo nou de la Taupa cad' any s' estava menos temps en aquell patrimoni de Colisacabra, y fins una vegada contan si va passar sense acostarshi un remat d' anys. En térmens que, haventse casat ab una senyora d' una gran ciutat, no 'm recordo ara d' ahont diuhem qu' era, pera complaurela á n' ella se n' hi vingueren á passar un istiu. Los blats estavan á la punta de la fals quan ell ensenyava á n' ella 'l trosos més bonichs de la heretat. Aquells grans jardins tan en cuydats ben temps de la seva mare ara feyan llástima: sechs y enherbats, ab prou feynas semblavan res de lo que havian sigut. Mes á la senyora li estrenyá en gran manera que, al mitx d' aquell gran clos, que, si jardins no eran, jardins se veyia que havian estat, s' hi alsés tot sol, tant gran y tan bonich y tant ufanós, un camp de gra d' aresta, que aquell dia no més semblava que qu' esperés l' arribada dels segadors.

—¿Ah, sí!... té rahó...—feu el senyor;—coses de la mare, que ja t' he explicat com era, que tot ho hauria donat. Com que d' avans aixó dava més renda, tot aquest camp lo tenia assignat pels pobres. Mes ara son uns altres temps y.... ab lo masover tinch de fer un repàs, porque ¿veus? tot vá de qualsevol manere. sobre tot no vegestho un.

—Y tal, home...—va fer ella, ab una mitja rialla que no dava pas á comprendre un cor com lo de la difunta senyora de La Taupa.

Aquell vespre mateix lo masover rebé l' ordre de barrejar á la pila de l' altre lo gra que recullís del *camp dels pobres*. L' home no va dir paraula, mes, al anàrsen al lliit, la son no li clogué pas los ulls, apesarat y trist de la mudansa que veyia en los seus amos. L' acabá de desvetllar una tronada que venia; y s' va vestir, y, sentint que la cosa anava de debó, va despertar á la sua muller, y tots dos, com tenian de costum en semblants cassos, se n' anarén á la capella á encendre, davant del Sant-Crist, lo ciri del monument y resar lo Trissagi, segons ho havian apres de la senyora mestressa anterior. Diu que 'l temporal va ser dels més grossos que allí s' hagen vist may, y que 'ls trons y la pedra cuydavan enfouzar lo mon. Sense ningú dirho, á punta de dia, cuan la bromada ja comensava de passar, tothom se va trovar á dins de la capella; fins los senyors que ab aquell terratrémol s' havian cregut morir.

Un dels minyons qu' havia sortit á veure 'ls estragos de la pedra, entrá allavors esverat y plorant.

—¿Ja hem segat, pare!—exclamá.—¿No ha quedat dretha una brosta en so de La Taupa!

—¿Fill meu no perdes lo cor! Mira á Deu Nostre Senyor que va morir per nosaltres.... que no 'ns deixarà pas morir de fam!

Y s' abrassaren y barrejàren pare y fill aquell neguit tant gran.

La masovera també havia sortit, aixís que s' havia pogut, á passar revista de las avirams y de las verduras d' un trosset d' hort qu' encara regavan. Y entrá també, aixugantse la cara del ruixat que l' havia posada com un xop; y, com no dirigintse á ningú, no més á las santas imatjes del altar cridá ab las mans plegadas;

—¿Ay bon Deu! sino heu deixat als aucells y als pobres, tampoch nos deixareu á nosaltres!

Y prenent de las mans al seu home y al seu fill:

—¿Donchs no ho veyeu? Jo, per mi, es un miracle. Tot ha quedat trinxat en lo terne: tot se n' ha anat aygua avall... menos lo *Camp dels pobres*! Donchs, Reina Santíssima y ¡que he quedat parada! ¡Ni una aresta á terra, ni un pam de volcat! ¡Correu, veniuho á veure!

Y 'l miracle era patent: era tal com ho digué la masovera. Lo senyor y la senyora que sortiren á veureho desde el porxo, diu que talment váren quedar glassat.

Y diu que algú va veure com lo senyor s' aixugaba 'ls ulls, y que va cridar á soles al pobre masover, y que aquell tros de terra benchida, mentres aquella casa va ser casa, va anar essent lo *Camp dels pobres*.

Martí Gents y Aguilar.

AMOR

Ja may més com ahir la veuré hermosa:
sa cara ruborosa
del sencill clavellet prengué 'l color,
mentres veyia que al lluny jo la miraba,
la vista ella baixaba
mostrantme la puresa del seu cor,

Al oferirhi 'l bras en la sardana,
vaig veure que galana
me somreyan sos llabis carmesins,
y al donar 'm sa maneta purpurina,
los ulls d' aquella nina
brillaban com estels diamantins.

A les coses que jo l' hi preguntava
senzilla contestava,
boy dexantme entreveure sa humilitat;
poncelló á mitj florir de l' estelada,
encare la rosada
del amor, los seus llabis no ha tacat.

¡Oh! qui pogués tenirla per esposa
qui, en lo seu front de rosa
hi pogués dibuxar un tendre bés,
qui pogués en lo Cel de sa mirada
entrar d' una volada
y en sa llum rebejar 's per sempre més.

Dés lo balcó que dona á la plassetta
sa mare ja velleta
la sardana nos veyia puntejar,
cada colp que la vista en mi posava
jo no se 'l que 'm passava:
sols sé que no sabia ni parlar.

Tant l' hi volia dir, que res vaig dirhi,
tement sempre ferirhi
les fibres delicades del seu cor,
per més que l' esperit se 'm consumia
cego d' amor, sofria
¡Oh que trist es, Deu meu, sofrir d' amor!

De demanarla á Deu mon cor no s' cansa;
encar tinch esperança
de poguerla dtí un jorn devant l' altar,
y sentir de sa boca mitj tancada
la paraula sagrada
que en vida nostres cors ha de juntar.

Llavors á la claror de les estrelles,
del Cel les maravelles
l' hi mostraré placevol cada nit,
jo faré que 'l seu cor, ja plé de flayre
se 'n vagi enlayre... enlayre...
fins descobrir á Deu en l' infinit.

De la vida al afany, per mon suplici
avuy la sacrifici
me porta á estranyes terres á llyutar,
pero 'm diuhem lo cor y lo conciencia
que ni un sol cop l' ausencia
sa imatge del meu seny podrá esborrar.

Com torna en primavera l' aureneta,
també en sa finestreta
á refilar de nou jo tornaré,
y si veig, que pobreta encar m' hi espera,
per 'l altra primavera
la flor del taronger l' hi donaré.

SECCIO D' ANUNCIS

SECCIO RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA.

Dissapte 29.—S. PERE y S. PAU.
 Diumenge, 30.—La Commemoració de S. Pau ap., santa Emiliapa m. y sant Marsal b.
 Dilluns, 1.—S. Galo b. y sta. Leonor reina.
 Dimars, 2.—La Visitació de N. S. y sts. Procés mrs.
 Dimercres, 3.—S. Trifó y comps. mrs. y sta. Mustiola vg.
 Dijous, 4.—S. Laureano b. y lo Bto. Caspar de Bono.
 Divendres, 5.—S. Miquel dels Sants, cf. y sta. Zoé. mr.

QUARANTA HORES.

Avuy se trovan en la iglesia de la Congregació.
 Demà comensaran en la iglesia de las Beatas.

SECCIO COMERCIAL.

Mercat de Gerona del día 22 de Juny

Especies.	Mesures.	Pesetes
Blat.	QUARTERA DE 80 LITRES.	13'50
Mestay.	"	11'00
Ordi.	"	7'50
Segol.	"	00'00
Civada.	"	7
Besses.	"	11'00
Mill.	"	14'00
Panis.	"	12'50
Blat de moro.	"	12'00
Llobins.	"	8'00
Fabas.	"	11'00
Fabó.	"	12'50
Fassols.	"	25'00
Monjetes.	"	26
Ous.	Dotzena.	1'00

Establiment tipogràfic de Manel Llach.
 Ferrria Vella.—GERONA.

MAXIM FERNANDEZ

PERRUQUER DE S. M.

Ayguia Minóxima vegetal para tenyir lo cabell. No te rival en lo mon, perquè a més de sos efectes marevellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.
 Aquest assombrós y sorprenent específich, se ven en dita perruqueria.

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT 24.
 GERONA.

Grans rebaxes al engrós.
 També's troba de venda en dit establiment la

TINTURA ABISINIA INSTANTANEA

IMPREMTA Y ENQUADERNACIO

MANEL LLACH

FERRERIA VELLA, 5.—GERONA

Impressió de tota mena de treballs tipogràfichs; sobres, papers comercials, factures, esqueles y tot lo referent a la Imprempta.
 Sobres comercials de color a

5 PESSETES LO MIL

Ferreria Vella 5.—GERONA

EDICIO DE PROPAGANDA DEL COMPENDI DE LA

DOCTRINA CATALANISTA

PREMIAT EN LO CONCURS REGIONALISTA

del "CENTRE CATALA, de Sabadell

Aprobat per la Junta Permanent de la Unió Catalanista

Tirada 100.000 exemplars

Forma un opúscul de 32 planes en octau, d' esmerada impressió sobre paper satinat y ab cubierta de color.

PREU: 15 céntims.

Les demandes al engrós al Secretari del «Centre Catalá» de Sabadell.

OBRA NOVA

DELIBERACIONES

DE LA

Primera Assamblea General de Delegats

DE LA

Unió Catalanista

CELEBRADA EN MANRESA EN LO MES DE MARÇ 1892

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assamblea, discursos que en ella s' hi pronunciaren y llegiren, y las bases definitivament aprobadas para la Constitució regional catalana, se ven al preu de DOS PESETAS en la llibreria de Don Joseph Franquet, carrer de l' Argentaria, Gerona.

JOAN GRIVÉ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d' il·luminació per gas y petroli.
 Serveys complerts de cuyna. Cereria. Instalacions de para-llamps, campanetas eléctricas y teléfonos a preus limitadíssims.

MEDICAMENTOS ACREDITATS RECOMENATS PER LA CIENCIA MÉDICA

Xarop d' Hipofosfats GIMBERNAT

Lo mellor dels tónichs reconstituyens coneguts, desperta la gana, cura l' anèmia, clorosis (colors tristos), malalties medulars, histerisme, insomni; d' efectes sorprenents en les convalecencias: Ampolla 10 rals.

Vi restaurador GIMBERNAT

Probes repetides fetes per distingits facultatius han demostrat qu' era lo «Restaurador» per excelencia, para combatre l' escrofolisme (tumors frets) raquitisme, caries dels ossos, linfatisme, tisis, debilitats hereditaries ó adquirides, vellesa prematura y totes les malalties quina causa sia la debilitat ó falta de nutrició.

Te un gust agradable, de manera que en comptes de repugnar al malalt, aquest lo pren ab gust. Ampolla 12 rals.

Vi de nou de kola GIMBERNAT

Considerat com aliment poderós d' economia, regulador del cor, estimulador de les funcions digestives y despertador de tot organisme empobrit: Preu 8 rals.

SE VEN AL ENGRÓS

Farmacia del autor Conde del Asalto, 14.—BARCELONA
 Al detall en totes les farmacies.

GRAN SABATERIA

DE

Francisco Malaret

2. RAMBLA DE LA LLIBERTAT 2.

devant del carrer d' Abeuradors y sota la perruqueria de n Cot

Calsat para senyors desde.	6	PESSETES.
id. para senyores desde.	4	id.
id. para noys desde.	1'50	id.

Especialitat en lo calsat a la mida y de luxo.
 Tot lo calsat, en sa classe, es de primera.

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companya general de segurs sobre la vida establerta a Barcelona

CAPITAL SOCIAL

10.000.000 DE PESSETES

Capitals suscrits fins al 31 Dezembre 1893	87.949.791'98	ptes.
Actiu en idem.	15.337.928'87	»
Sinistres pagats fins a idem.	32.82.316'69	»
Reserves ó fondos de segur a idem.	4.178.675'62	»

Les principals classes de segur son:
 Vida entera.—Capital pagador a la mort del assegurat, a la seva dona, fills ó qualsevol altre persona designada anteriorment.

Miclo.—Capital pagador al assegurat si viu lo die fixat; ó, immediatament d' ocórrer la seva mort, a la persona designada per ell mateix.

Terme fixo.—Capital pagador en lo die fixat sia al assegurat ó als seus hereus. En cas de mort del assegurat s' acaba lo pago de les primes.

Aquestos segurs 50 per 100 dels beneficis de participan en un la Companyia.

SEGURS DE CAPITAL APLASSAT

Segurs temporals.—Segurs de sobrevivencia

SEGURS MIXTOS A CAPITAL DOBLAT

Rentes Vitalicies.

Delegat General a n' aquesta provincia:

Joseph Coderch y Bacó, advocat.—GERONA.

SUCURSAL JUNCOSA

Plassa de la Constitució, número 13
 GERONA.

Casa especial en xocolates, cafés, sucres y thés.

NARCÍS GRAU

PERRUQUER

Ofereix los seus serveys al públich. Especialitat en perruques y postissos.

RAMBLA DE LA LLIBERTAT 13, PRINCIPAL

ESTABLIMENT DE

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S' han rebut las últimas novetats para la próxima temporada; los prens sumament económicos.

CAMISERIA.—SASTRERIA PER NOYS

Especialidad en trajes para col·legials

3, Rambla d' Alvarez, 3.

CENTRE DE VACUNACIO

Progrés (Carrer Nou) 23, Barberia.—GERONA

Se vacuna y revacuna directament de la vaca. També se ven linfa a 8 rals tubo y a 6 rals als metjes y pulpa a 10 rals cristall.

Se envian franchs de ports, dirigintse al Director D. Camilo Fontbernat.

LA PREVISION

Primera Companya Espanyola dedicada exclusivament a SEGURS SOBRE LA VIDA AB PRIMA FIXA

Dormitori de Sant Francesch, 8, principal.—BARCELONA.

Agent a Gerona—BEATAS, 2

D. Narcís Boada y Guytó

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMPANYIA SALT

Molí Fariner

Sistemas AUSTRO-HUNGAR y de MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema se fan las moltas a preus sumament modichs.

SABATERIA

DE

JOSEPH M. VENTÓS

Calsat para senyors, senyores y nens.
 Especialitat para l' que s' encarregui expressament.

ESTABLIMENT Y TALLER

DE

PAU CASSÀ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers para decorar habitacions desde 25 céntims a 30 pesetes la pesa.

Cromos, motlures, transparents y cuadros
 Novetat, bon gust y económicos

Gerona.—Baxada del Pont de pedra, 14

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU

del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca»

Redacció y Administració: Sabateria Vella, núm. 2.—1

PREUS DE SUSCRIPCIO:

Gerona.	1	peseta	trimestre
Fora.	1'25	id.	id.
Estranger.	1'50	id.	id.

Un numero sol, 10 céntims